

29 И ѿщомъ излѣзохъ изъ съборище-то, дойдохъ съ Іакова и Іоанна въ кѣщъ-тъ на Симона и Андрея. А гѣща-та Симонова лѣжеше огничава, и тутакси му казувать за неѣхъ. И пристѣли та ѣхъ дигнѣхъ, като ѣхъ хванѣхъ за рѣкѣхъ-тъ; и на часъ-тъ ѣхъ остави огнича-та, и слугуваше имъ.

32 И ꙗко сѣ свечери, когато затлѣе слынце-то, доведохъ му вѣичкы-тъ които бѣхъ злѣ, и бѣнуемы-тъ. И вѣичкый-тъ градъ ся бѣ събралъ прѣдъ врата-та. И исцѣли мнозина които бѣхъ злѣ отъ разны болести, и много бѣсовѣ да испожди, и ꙗко оставяше бѣсовѣ-тъ да говорять, понеже го познавахъ *че е Христосъ*.

35 И ꙗсутринь-тъхъ, много рано, станѣхъ та излѣзе, и отиде въ пусто мѣсто, и тамо ся моляше. И отгичахъ вѣдѣдъ него Симонъ и които бѣхъ съ него. И като го намѣрихъ, казувать му: Всичкы тебе търсятъ. И казува имъ: ꙗко Да идемъ въ блискы-тъ паланкы, да проповѣдамъ и тамъ: защото съмъ ꙗко за това излѣзълъ. И тѣй ꙗпроповѣдуваше по съборища-та имъ по всичкѣхъ Галилеѣхъ, и испождаше бѣсовѣ-тъ.

40 И ꙗидува при него единъ прокаженъ, та му ся моляше и колѣничесе прѣдъ него и казуваше му: Ако ищешь, мо- жешъ да мя очистишь. А Іисусъ ся смилъ и прострѣ рѣкѣхъ, та ся допрѣ до него, и казува му: Ищѣ, очистиенъ бѣди. И като изрече *тѣй*, тутакси ся махнѣхъ отъ него

43 проказа-та, и ся очисти. И като му казува прѣдъ строго, тозъ часъ го отпрати, И казува му: Гледай никому нищо да не кажешь; но иди, покажи себе си на священника, и принеси за очищеніе-то си това, ꙗко сего е Моисей повѣдѣлъ, за свидѣтельство тѣмъ. ꙗко Той щомъ излѣзе начѣхъ да проповѣдува много и да разнося слово-то, така щото *Іисусъ* не можаше вече да влѣзе явно въ нѣкой градъ; но вѣнѣхъ въ пусты мѣста бѣ, ꙗко и идѣхъ при него отъ всякъдѣ.

ГЛАВА 2.

1 И слѣдъ нѣколко дни ꙗвлѣзе пакъ въ Капернаумъ; и чу ся че е въ едикъ кѣщѣхъ.

2 И тутакси ся събрахъ мнозина, така щото не гы побираше вече нито прѣдъ врата-та *мѣсто-то*; и говорѣше имъ слово-то.

3 И идувать при него та му доносятъ одного разслабѣнъ, носенъ отъ четырма. И като не можажъ да приближатъ до него поради народъ-тъхъ, раскрыхъ покрывъ-тъ дѣто бѣше, и го разбихъ, та спуснѣхъ одръ-тъ, на който лѣжеше разслабѣнный-тъ.

5 А Іисусъ видѣ вѣржъ-тъхъ имъ, и казува на

разслабѣнный-тъ: Сынокъ, прощавать ти 6 ся грѣхове-тъ ти. А имаше нѣкои отъ книжници-тъ тамо, които сѣдѣхъ, и раз- 7 мышлявахъ въ сѣрдца-та си: Що говори тойзи така хулы? ꙗко Кой може да прощавъ 8 грѣхове, освѣнъ одного Бога? И тутакси като ꙗпозна Іисусъ съ духъ-тъ си, че така размышлявать въ себе си, рече имъ: 9 Защо мыслите това въ сѣрдца-та си? ꙗко Кое е по лесно да рекѣхъ разслабѣнному: Прощавать ти ся грѣхове-тъ ли, или да рекѣхъ: Стани, и земли одръ-тъ си и ходи? 10 Но за да познаете че власть има Сынъ чловѣческый на земѣхъ-тъхъ да прощавъ грѣхове, (казува на разслабѣнный-тъ): 11 Тебѣ казувамъ: Стани и земли одръ-тъ си, 12 и иди у дома си. И станѣхъ тутакси, и като дигнѣхъ одръ-тъ си, излѣзе прѣдъ вѣичкы-тъхъ; така щото вѣичкы ся чудѣхъ, и сла- вѣхъ Бога, и думахъ: Никогы така не смы виждали.

13 ꙗко И излѣзе пакъ край море-то, и вѣичкый-тъ народъ идѣхъ при него, и учаше 14 гы. ꙗко Като минуваше, видѣ Левіа Алфеова че сѣдѣше на мытарницѣхъ-тъхъ; и казува му: Ела вѣдѣдъ мене. И *тѣй* станѣхъ 15 и отиде вѣдѣдъ него. ꙗко И когато бѣше на грѣбезѣхъ въ кѣщѣхъ-тъхъ му, много мытари и грѣшници бѣхъ насѣдали наедно съ Іисуса и съ ученицы-тъхъ неговы; защото 16 бѣхъ мнозина и послѣдувахъ го. И книжници-тъхъ и Фарисеи-тъхъ, като видѣхъ че яде съ мытари-тъхъ и грѣшници-тъхъ, казувахъ на ученицы-тъхъ му: Защо съ мытари-тъхъ и грѣшници-тъхъ яде и пѣе? И като чу Іисусъ, казува имъ: ꙗко Нѣмать нуждѣ за лѣкаръ здрави-тъхъ, но болни-тъхъ; не дойдохъ да призовѣхъ праведны-тъхъ, но грѣшны-тъхъ на покаяніе.

18 ꙗко А Іоаннови-тъхъ и Фарисейскы-тъхъ ученицы постѣхъ, и идвать и казувать му: Защо Іоаннови-тъхъ и Фарисейскы-тъхъ ученицы постѣтъ, а твои-тъхъ ученицы не постѣтъ? И рече имъ Іисусъ: Можѣтъ ли свадбары-тъхъ да постѣтъ, до като е младоженникъ-тъхъ съ тѣхъхъ? Колкоото врѣме имать младоженникъ-тъхъ съ тѣхъхъ си, не можѣтъ да постѣтъ. Ще дойдѣтъ обаче дни, когато ся отнеме младоженникъ-тъхъ отъ тѣхъхъ, и тогази въ онѣзи дни ще постѣтъ. И никой не пришива кѣрпѣхъ отъ небѣлено платно на ветѣхъ дрехѣхъ; а инакъ, ново-то което *ся тура да заплѣни*, отдира отъ ветѣхъ-то, и съдрано-то быва по лошо. И никой не налива ново вино въ ветѣхы мѣхове; а инакъ, ново-то вино ще распуке мѣхове-тъхъ, и вино-то ся излива, и мѣхове-тъхъ ся развалить; но трѣбѣ-

о Мар. 8; 14. Лук. 4; 38.
 п Мар. 8; 16. Лук. 4; 40.
 ю Гл. 3; 12. Лук. 4; 41. Вижъ
 Дѣян. 16; 17, 18.
 л Лук. 4; 42.
 м Лук. 4; 43.
 ѣхъ Ис. 61; 1. Иоан. 16; 28.

17; 4.
 б Мар. 4; 23. Лук. 4; 44.
 в Мар. 8; 2. Лук. 5; 12.
 г Лев. 14; 3, 4, 10. Лук. 5;
 14.
 з Лук. 5; 15.
 д Гл. 2; 13.

а Мар. 9; 1. Лук. 5; 18.
 б Іов. 14; 4. Ис. 43; 25.
 в Мар. 9; 4.
 г Мар. 9; 5.

д Мар. 9; 9.
 е Мар. 9; 9. Лук. 5; 27.
 ж Мар. 9; 10.
 з Мар. 9; 12, 13, 18; 11. Лук.
 5; 31, 32. 19; 10. 1 Тим.
 1; 15.
 и Мар. 9; 14. Лук. 5; 33.